

POLSKIE ORZECZNICTWO WEKSLOWE i CZEKOWE

za czas od

1. I. 1925 — 1. I. 1929.

zebrał

Dr. JAKÓB REINHOLD

1929
LWÓW

MAKSYMILJAN BODEK
KSIĘGARNIA NAKŁADOWA
Bałoręgo 12.

XI-1929-001

WPS-5.359

POLSKIE ORZECZNICTWO WEKSŁOWE i CZEKOWE

za czas od

1. I. 1925 — 1. I. 1929.

zebrał

Dr. JAKÓB REINHOLD

Wydz. Bibl. Prawnicza

1806141891

1929

LWÓW

Dr. MAKSYMILJAN BODEK
KSIĘGARNIA NAKŁADOWA
Batorego 12.

WYDZIAŁOWA BIBLIOTEKA PRAWNICZA UNIwersYTETU Jagiellońskiego	
	NR INWENTARZA
	40522
	SYGNATURA Skrócenia: XI-1929-001

O. = orzeczenie

S. Okr. = Sąd Okręgowy

S. A. = Sąd Apelacyjny

S. N. = Sąd Najwyższy

Gł. Adw. = Głos Adwokatów

Gł. Pr. = Głos Prawa

O. S. P. = Orzecznictwo Sądów Polskich

P. P. A. = Przegląd Prawa i Administracji

R. Pr. E. S. = Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny

P. S. = Przegląd Sądowy

P. P. H. = Przegląd Prawa Handlowego

P. G. = Przegląd Gospodarczy.

Art. 1.

1) Dokument, w którym brak jest nazwiska osoby, na której rzecz lub na której zlecenie zapłata ma być dokonana, nie jest weksem i nie może być podstawą wydania wekslowego nakazu zapłaty. (O. S. N. z 25/V, 1928, III. Rw. 941/27, O. S. P. 378/1928).

2) Oznaczenie na wekslach daty wystawienia o kilka dni późniejszej od daty zgonu wystawcy nie skutkuje samo przez się nieważności weksli. Jeżeli pozwani spadkobiercy wystawcy,

przeciw takim weksłom zgłaszają zarzut fałszu, nie zaś zarzut wątpliwości podpisu, to są oni obowiązani do złożenia dowodów faktu (O. S. N. z 4/V, 1928, I. C. 476/27, O. S. P., 411/1928).

3) Podpis własnoręczny na wekslu jest istotną przesłanką zobowiązania wekslowego, zatem z weksła nie może odpowiadać osoba, którą na wekslu podpisała osoba inna, choćby z jej upoważnienia (O. S. N. z 13/III. 1928, III. Rw. 508/28, P. P. H. 386/1928).

4) Osoba, która nie podpisała wekslu własnoręcznie, lecz upoważniła do podpisu zastępcę, nie odpowiada wekslowo, jeżeli zastępca zamieścił na wekslu tylko podpis osoby zastąpionej bez uwidocznienia stosunku zastępstwa (O. plen. z 19/V, 1928 Rw. 2483/27, R. Pr. E. S. z r. 1928 str. 1033).

5) Umieszczenie na wekslu przy własnoręcznym podpisie pieczętki firmy, wzbudzającej pozór podpisania go w charakterze prokurenta tej firmy, nie jest podrobieniem dokumentu w rozumieniu §§. 267, 268 k. k. (O. S. N. z 20/VI, 1927, V, K. 219/27, O. S. P. z r. 1928, I. 451).

6) Okoliczność, że podpis wystawcy na wekslu jest podrobiony, nie czyni weksłu nieważnym, bo ważność weksła ocenia się ze stanowiska art. 1. i 2. prawa wekslowego, a skoro na wekslu istnieje podpis wystawcy, choć podrobiony, to nie można go uważać za nieistniejący (O. S. N. z 2/XII, 1927, I. C. 252/27, O. S. P. VII, 79).

Art. 2.

1) Podpis własnoręczny na wekslu jest istotną przesłanką zobowiązania wekslowego, zaczem z wekslu nie odpowiada osoba, którą na wekslu podpisała osoba inna, choćby z jej upoważnienia (O. S. N. z 13/III, 1928, III, Rw. 508/28, P. P. H. l. 386/1928).

2) Bezprawne domicyljowanie wekslu może uzasadnić tylko zarzut miejscowej niewłaściwości sądu (O. S. N. z 25/X, 1927, III. Rw. 1677/26, P. P. A. l. 36/1928).

3) Wypełnienie weksli in bianco przez wierzyciela bez udziału dłużnika, samo przez się nie wyłącza mocy obow. tych weksli między stronami, o ile sposób wypełnienia nie był sprzeczny z umową (O. S. N. z 24/II, 1928, I C, 273/27, Gaz. sąd. 56, str. 361).

4) Doręczenie weksli in bianco w postaci t. zw. weksli gwarancyjnych, stanowi upoważnienie do wypełnienia tekstu weksli zgodnie z umową i wynikiem obrachunku. Ciężar dowodu, iż tym warunkiem nie stało się zadość spada na dłużnika (O. S. N. z 24/II, 1928, I C. 273, 274/27, P. S. 554/28).

5) Wekslowy nakaz zapłaty, wydany na podstawie wekslu trasowanego, niecałkowicie wypełnionego, utrzymać należy w mocy, jeżeli przed wydaniem wyroku zaopatrzone weksel we wszystkie cechy ustawowe (O. S. A. we Lwowie z 4/II, 1927, Bc. II. 966/26, O. S. P. Nr. 165/1928).

6) Posiadacz wekslu nie może go wypełnić późniejszą datą płatności, niż umówiono (O. S. N. z 25/XI, 1927, V. C. 243/27, O. S. P. z 1928, l. 131).

7) Zarzut, że weksel oddany i podpisany w stanie niewypełnionym, później wypełniono niezgodnie z wolą podpisanych osób, jest dopuszczalny przeciw posiadaczowi w złej wierze. (O. S. N. z 25/XI, 1927, V, C. 243/27, O. S. P. I. 131/1928).

8) Zarzut bezprawnego przeniesienia weksłu wskutek porozumienia się na szkodę dłużnika wekslowego, może być podniesiony także wtedy, gdy porozumienie to nastąpiło pomiędzy osobami, które przeniosły weksel in bianco przez proste wręczenie (O. S. N. z 31/I, 1928, III Rw. 2492/27, S. A. Lwów B C. III, 504/27, P. P. A. 347/1928).

9) Nie uważa się za nieprawne wypełnienie weksłu, jeżeli z dwóch wierzycieli jeden podpisze weksel jako wystawca i weksel zaskarzy — chyba, że wyraźnie umówiono się, że obaj wierzyciele mają jako wystawcy weksel podpisać (O. S. N. z 17/I, 1928, III, 16/28, P. P. A. I. 152/1928).

10) Jeżeli przy wręczeniu weksłu kaucyjnego umówiono, że weksel ma być wypełniony na taką sumę, jaka wypadnie z rachunku bieżącego, nie można zarzucać przedwczesności skargi wekslowej z powodu, że jeszcze nie było obrachunku końcowego (O. S. N. z 4/X, 1927, III, Rw. 2153/26, P. P. A. I. 36/1928).

11) Zezwolenie na wypełnienie weksli, wystawionych in bianco w ten sposób, by wierzyciel nie poniósł żadnej straty z powodu spadku waluty, uprawnia do wypełnienia weksli sumą, opierającą na dolary (O. S. N. z 15/3 1927, III, Rw. 2627/26, Gł. Pr. IX. z r. 1927).

12) Skoro przy wręczeniu weksla in bianco

z podpisem pozw. nie zastrzeżono w jakiej walucie weksel wolno wypełnić, natenczas wedle do-
rozumianej woli stron, powód mógł wedle natury
interesu weksel ten wypełnić bądź w walucie zło-
towej, bądź też dolarowej (O. S. N. z 8/XII, 1927,
III, Rw. 1213/27, P. S. I. 24 z r. 1928):

13) Osoba, która nie podpisała weksłu wła-
sno ręcznie, lecz upoważniła do podpisu zastępcę,
nie odpowiada wekslowo, jeżeli zastępcą zamie-
ścił na wekslu tylko podpis osoby zastąpionej,
bez uwidocznienia stosunku zastępstwa (O. plen.
z. 19/V, 1928, Rw. 2483/27, R. Pr. E. S. z r. 1928,
str. 1033).

14) Wypełnienie weksłu niezgodnie z umową
nie czyni weksłu nieważnym (O. S. N. V. z 30/XII,
1927, C. 280/27, R. Pr. E. S. z r. 1928, str. 460).

15) Nie tylko wystawca, lecz również żyrant,
który podpisał weksel niewypełniony, odpowiada
wekslowo (O. S. N. z 30/XII, 1927, C. 280/27, R. Pr.
E. S. z r. 1928, str. 460).

16) Zobowiązany wekslowo nie może korzy-
stać z zarzutu, iż weksel wypełniono niezgodnie
z jego wolą, gdy posiadacz weksłu jest w dobrej
wierze i gdy weksel przeszedł na niego po wy-
pełnieniu (O. S. N. z 30/XII, 1927, C. 280/27, R. Pr.
E. S. z r. 1928, str. 460).

17) Wierzyciel, który jest w posiadaniu
weksla in bianco, władny jest przenieść prawo
swe wypełnienia weksla na osobę trzecią nawet
bez formalnego indosu przed uzupełnieniem
tekstu weksla (art. 13. pr. w.) cesjonariusz wcho-
dzi w prawa cedenta co do wypełnienia weksla.
w razie zaś zrealizowania roszczenia stąd wyni-

kającego pw. wystawcy, ten ostatni władny jest zarzucić niezgodność wypełnienia z warunkami umowy zawartej z cedentem (art. 19. pr. w.) (O. S. N. z 24/II, 1928, I C. 273/27, Gaz. sąd. 56, str. 361).

18) Nabywca weksli drogą umowy cywilnej nie jest uprawniony do podpisania weksli jako wystawca i do żądania nakazu zapłaty przeciw przyjemcy tych weksli (O. S. N. z 4/VIII, 1925, III, Rw. 603/25, P. P. A. z r. 1925 l. 289).

19) Jeżeli z dwóch wystawców weksłu własnego jeden umieścił na wekslu niewypełnionym swój podpis, a wypełnił weksel drugi wystawca, to wobec nabywcy weksel w dobrej wierze nie może pierwszy wystawca wystąpić z zarzutem, że drugi wystawca wypełnił weksel wbrew umowie (O. S. N. z 17/XI, 1926, Rw. 1924/26, P. P. A. l. 19 z r. 1927).

20) Wypełnienia weksla na walutę dolarową nie można uważać za niezgodne z wolą dłużnika, jeżeli dłużnik wręczając blankiet wekslowy nie oświadczył się, w jakiej walucie ma być wypełniony (O. S. N. z 28/XII, 1926, III, Rw. 2328/26, R. Rr. E. S. z r. 1927, str. 392).

Art. 5.

1) Przepisy rozporządzeń o 24%, 15% i 10% odsetkach prawnych mają zastosowanie do wszystkich walut, mających w kraju obieg, tak krajowych, jak obcych (O. S. N. z 2/IV, 1927, III, Rw. 1149/26, Gł. Pr. IX, 1927, str. 339).

2) Od roszczeń wekslowych należą się odsetki zwłoki za cały czas moratorium wojennego i za

czas, przez który bieg przedawnienia odsetek po myśli ustawy z 26. marca 1919 i 30 czerwca 1920 był wstrzymany (O. S. N. z 10/V, 1927, III, Rw. 1706/27, P. P. A. I. 90 z r. 1928).

Art. 8.

1) Podpis własnoręczny na wekslu jest istotną przesłanką zobowiązania wekslowego, zaczem z wekslu nie może odpowiadać osoba, którą na wekslu podpisała osoba inna, choćby z jej upoważnienia (O. S. N. z 13/III, 1928, Rw. 508/28, P. P. H. z r. 1928, I. 386).

2) Osoba, która nie podpisała wekslu własnoręcznie, lecz upoważniła do podpisu zastępcę, nie odpowiada wekslowo, jeżeli zastępcą umieścił na wekslu tylko podpis osoby zastąpionej, bez uwi docznienia stosunku zastępstwa (O. plen. z 19/V, 1928, Rw. 2483/27, R. Pr. E. S. z r. 1928, str. 1033).

3) Jeżeli podpis na wekslu umieściła inna osoba za wiedzą i zezwoleniem osoby, którą wskazuje podpis, to podpis ten jest ważny i podpisany odpowiada wekslowo (O. S. N. z 12/X, 1927, III, Rw. 2519/27, Gł. Adw. IX—X, 1928).

4) Zawiadowca spółki z ogr. odp., mający jedynie upoważnienie do kolektywnego podpisywania spółki wraz z innymi zawiadowcami, odpowiada osobiście wekslowo, jeżeli sam podpisał weksel imieniem spółki (O. S. N. z 26/X, 1926, III, Rw. 275/26, Gł. Adw. V, VI, z r. 1928).

5) Jeżeli jest dwóch zawiadowców w spółce z ogr. odpow., to jeżeli podpisze weksel tylko jeden, choć pod odciskiem firmy spółki, odpowiada wekslowo on sam, a nie spółka (art. 8. prawa

weks.). Jeżeli chciał, by odpowiadała spółka, winien był przed wręczeniem weksla postarać się dla ważności tego zobowiązania o podpis drugiego zawiadowcy, skoro sam nie był do tego uprawniony (§ 18 ust. z 6/III, 1906, Nr. 58 Dz. P. P.) (O. Ś. N. z 15/II, 1928, III, Rw. 2214/27 P. Ś. z r. 1928, I. 440).

6) Kto podpisuje weksel jako pełnomocnik drugiego, musi obok nazwiska mocodawcy zamieścić także swój własny podpis z dodatkiem, wskazującym na pełnomocnictwo. Zamieszczenie na wekslu tylko nazwiska mocodawcy nie wystarcza (O. Ś. N. z 12/VI, 1928, III, Rw. 2483/271, P. P. A., 384/1928).

7) Strona może odpowiadać wekslowo, choćby ją kto inny podpisał na wekslu, byle z jej upoważnienia. (O. Ś. N. z 13/VII, 1925, III, Rw. 350/26, Gł. Adw. IX—X, 1928).

8) Członkowie zarządu spółki z ogr. odp. odpowiadają osobiście za weksel, wystawiony przez nich w imieniu spółki, jeśli pieczętka firmowa, pod którą umieścili swe podpisy na wekslu, nie zawierała wyrazów: „Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością“ bez skrócenia; takie opuszczenie dawało bowiem posiadaczowi wekslu i żyrantom do mniemania, iż weksel został wystawiony w imieniu spółki firmowej; obowiązkiem zaś podpisujących było dopilnowanie wskazania w podpisie charakteru spółki (Wyd. S. A. w Warszawie z 30/IV, 1926, Ac. 2522/25, P. P. H. z r. 1926, str. 275).

Art. 10.

1) Jeżeli A, mając pretensję do B, nabył od B weksel bez jego podpisu, czy indosu ale z podpisem C z datą wystawienia i datą płatności, a bez wymienienia sumy wekslowej, który to weksel otrzymał pośrednio B od C na pokrycie długu C do B, to oznacza to, że A nabył niewypełniony blankiet wekslowy w drodze prawa powsz., nie wekslowego (art. 10 prawa wekslowego), zaczem skoro C był zawiadomiony o tem przeniesieniu weksłu i na to się zgodził — ma A prawo wypełnić weksel sumą weksl., ale też C ma prawo zasłaniać się zarzutami, przysługującymi mu przeciw B, w szczególności zarzutem zapłaty (O. S. N. z 24/IV, 1928, III, Rw. 94/28, P. S. z r. 1928, I. 633).

2) Nabywca weksli drogą umowy cywilnej nie jest uprawniony do podpisania weksli jako wystawca i do żądania nakazu zapłaty przeciw przyjemcy tych weksli (O. S. N. z 4/VIII, 1925, III, Rw. 603/25, P. P. A. poz. 289 z r. 1925).

Art. 12.

Prawo wekslowe zezwala na umieszczenie poręczenia za wystawcę również i na stronie odwrotnej weksłu oraz na wypełnienie tekstu poręczenia przez inną osobę, a nie przez samego poręczyciela. W razie jednak udowodnienia przez osobę, na której podpisem na odwrotnej stronie weksłu figuruje wpisany inną ręką tekst poręczenia, że podpis ów został przez nią wystawiony in bianco, na posiadaczu weksłu spoczywa ciężar dowodu, iż podpis rzeczony miał w istocie znaczenie poręczenia, a nie indosu, lub przynajmniej,

że znaczenie takie uzyskał następnie za zgodą podpisującego (O. S. N. z 1/XII, 1927, C. 1719/26, P. S. z r. 1928, l. 195).

Art. 13.

Wierzyciel, będący w posiadaniu weksłu gwarancyjnego in bianco, może przenieść swoje prawa na inną osobę przez proste wręczenie, nie wypełniając i nie żyrując takowego, nabywca zaś może go wypełnić zgodnie z warunkami pierwotnej umowy (O. S. N. z 24/II, 1928, I. C. 273/27, Gaz. sąd. 56, str. 361).

Art. 15.

1) Okoliczność, że na wekslu znajdowało się w chwili skargi żyro in bianco strony powodowej (w toku sporu przekreśliła je ta strona) nie dowodzi jeszcze, jakoby powódka nie była prawną posiadaczką weksla i w konsekwencji nie miała legitymacji czynnej do skargi, skoro jest posiadaczką weksla i pozwany nie wykazał, by powódka przeniosła była weksel w drodze żyra na inną osobę, względnie, by posiadanie powyższe było bezprawne. Żyro takie tłumaczy się snadnie tem, że pow. umieściła je w zamiarze przeniesienia żyra na inną osobę, lecz od tego zamiaru odstąpiła, czego prawo wekslowe nie zakazuje. Skoro zresztą pow. wykreśliła żyro — do czego ma prawo nawet w toku rozprawy — to należy uważać żyro jako nie istniejące (O. S. N. z 27/III, 1928, III. Rw. 2626/27, P. S. z r. 1928, l. 556).

2) Prawo wekslowe zezwala na umieszczenie poręczenia za wystawcę również i na stronie od-

wrotnej wekslu oraz na wypełnienie tekstu poręczenia przez inną osobę, a nie przez samego poręczyciela. W razie jednak udowodnienia przez osobę, nad której podpisem na odwrotnej stronie wekslu figuruje wpisany inną ręką tekst poręczenia, że podpis ów został przez nią wystawiony in blanco, na posiadaczu wekslu spoczywa ciężar dowodu, iż podpis rzeczony miał w istocie znaczenie poręczenia, a nie indosu, lub przynajmniej, że znaczenie takie uzyskał następnie za zgodą podpisującego (O. S. N. z 1/XII, 1927, II C. 1719/26, P. S. z r. 1928, I. 195).

3) Zarzutu braku legitymacji do skargi nie można podnosić ani uwzględniać, jeśli w pisemnych zarzutach go nie podniesiono. Oświadczenie powoda, że zgadza się na podniesienie zarzutów, w pisemnych zarzutach niezawartych, jest bezskuteczne. (O. S. N. z 27/IV, 1926, III, Rw. 147/26, P. P. A. z r. 1926 poz. 234).

4) Osoba, która w sposób inny, niż ustawą wekslową przepisany, nabyła weksel niewypełniony i wypełniła go następnie samowolnie, nie nabywa przeciw przyjemcy weksla praw wekslowych (O. S. N. z 4/VIII, 1925, III, Rw. 603/25, O. S. P. z r. 1926, I. 9).

6) Wedle powszechnej zasady prawa wekslowego i czekowego, przyjętej również obecnie w pr. polskim, trasat obowiązany jest przy zapłacie sprawdzić jedynie kolejność indosów, lecz nie ma obowiązku badać prawdziwości podpisów indosantów i jeśli zapłaci osobie wykazującej się nieprzerwanym szeregiem indosów, wolny jest od odpowiedzialności, chyba, że działał w tej wierze,

lub też dopuścił się ciężkiego niedbalstwa (O. S. N. z 26/II, 1925, I. C. 1072/24, P. P. H. z r. 1926, str. 173).

Art. 16.

1) Aczkolwiek art. 30. pr. weksl. zezwala na umieszczenie poręczenia za wystawcę również i na odwrotnej stronie weksłu oraz na wypełnienie tekstu poręczenia przez inną osobę, a nie przez samego poręczyciela, to jednak w razie udowodnienia przez pozwanego (choćby na podstawie zeznań świadka) iż podpis na odwrotnej stronie weksłu został przez niego położony in blanco, na powódzie leży ciężar dowodu, że podpis rzeczony miał w istocie znaczenie poręczenia, a nie indosu (O. S. N. z 1/XII, 1927, I. C. 1719/26, R. Pz. E. S. z r. 1928).

2) Posiadacz weksłu nie może go wypełnić późniejszą datą płatności, niż umówiono (O. S. N. z 25/XI, V. C. 243/27, O. S. P. z r. 1928, l. 131).

3) Zarzut, że weksel oddany i podpisany w stanie niewypełnionym, później wypełniono niezgodnie z wolą podpisanych osób, jest dopuszczalny przeciw posiadaczowi w złej wierze (O. S. N. z 25/XI, 1927, V, C. 243/27, O. S. P. z r. 1928, l. 131).

4) Podniesione w zarzutach wekslowych twierdzenie, że „przeniesienie własności weksla na powoda jest uczynione pozornie, ze szkodą dla pozwanym, jako dłużników, by ich pozbawić słusznych zarzutów osobistych przeciw posiadaczom poprzednim” jest właściwie tylko przytoczeniem dosłownego brzmienia art. 16. ust. weksl., lecz nie zawiera żadnego określonego faktu, któ-

ryby wskazywał na sposób porozumienia, czas i miejsce tegoż, tak, że w myśl zasady wyrażonej w § 266 p. c., wspomniane twierdzenie nie powinno być nawet poddane dowodzeniu (O. S. N. z 20/III, 1928, III, Rw. 119/28, Gł. Adw. V, VI, 1928).

5) Wierzyciel, który jest w posiadaniu wekslu in bianco, władny jest przenieść prawo swe wypełnienia weksla na osobę trzecią nawet bez formalnego indosu przed uzupełnieniem tekstu wekslu (art. 13. pr. w.), cesjonariusz wchodzi w prawa cedenta co do wypełnienia wekslu, w razie zaś zrealizowania roszczenia stąd wynikającego pw. wystawcy, ten ostatni władny jest zarzucić niezgodność wypełnienia z warunkami umowy, zawartej z cedentem (art. 19). (O. S. N. z 24/II, 1928, I. C. 273/27, Gaz. sąd. 56, str. 361).

6) Zarzut podpisanego na wekslu, że nie otrzymał waluty, może uchylać odpowiedzialność tylko, gdyby dana osoba była wymówiła sobie otrzymanie waluty (O. S. N. z 7/III, 1928, III, Rw. 2587/27, P. S. z r. 1928, l. 385).

7) Zarzut bezprawnego przeniesienia wekslu wskutek porozumienia się na szkodę dłużnika wekslowego może być podniesiony także wtedy, gdy porozumienie to nastąpiło pomiędzy osobami, które przeniosły weksel in bianco przez proste wręczenie (O. S. N. z 31/I, 1928, III, Rw. 2492/27, P. P. A. 247/1928).

8) Prawo wekslowe dopuszcza w pewnych przypadkach możliwość zgłaszania zarzutów przeciwko wekslowi, nie wypływających z treści wekslu, mianowicie dłużnik wekslowy może się zasłaniać zarzutami, opartymi na swych osobistych

stosunkach z pierwotnym wierzycielem, gdy ten wierzyciel dotychczas jest posiadaczem weksłu i weksel w trzecie ręce nie przeszedł (O. S. N. z 24/I, 1928, I. C. 2161, 2162/27, P. S. z r. 1928, l. 557).

9) Zarzutu przedwczesności skargi, podniesionego w postępowaniu wekslowem, nie można uzasadniać faktami, mającymi stanowić podstawę umorzenia roszczenia wekslowego przez potrącenie (O. S. N. z 2/V, 1928, III, Rw. 2100/27, Gł. Pr. Nr. 7—8 z r. 1928).

Art. 17.

1) Indosant, który weksel oddał do incasso, nie ma legitymacji do zaskarżenia weksła, o ile przed zaskarżeniem nie skreślił swego indosu do incasso (O. S. N. III. Rw. 670/27, P. G. z 12/XI, 1928, Nr. 1).

Art. 19.

1) Dłużnik wekslowy może przeciw wierzycielowi, który nabył weksel drogą indosu po płatności weksłu i upływie terminu do założenia protestu, podnieść zarzuty z prawa cywilnego, jakie ma przeciw bezpośredniemu żyrantowi wierzyciela wekslowego — nie może natomiast podnosić zarzutów tych, jakiegoś miał przeciw dawniejszym posiadaczom weksłu, którzy wyzbyli się posiadania weksłu jeszcze przed jego płatnością (O. S. N. z 4/X, 1927, III, Rw. 1331/27, R. Pr. z r. 1928).

2) Wierzyciel, który jest w posiadaniu weksła in bianco, władny jest przenieść prawo swe wypełnienia weksła na osobę trzecią nawet bez for-

malnego indosu przed uzupełnieniem tekstu weksla (art. 13. pr. w.), cesjonariusz wchodzi w prawa cedenta co do wypełnienia weksla, w razie zaś zrealizowania roszczenia stąd wynikającego pw. wystawcy, ten ostatni władny jest zarzucić niezgodność wypełnienia z warunkami umowy zawartej z cedentem (art. 19. pr. w.) (O. S. N. z 24/II, 1928, I. C. 273/27, Gaz. Sąd. 56, str. 361).

3) Cesja przy indosie po procesie nie następuje ipso iure, lecz wymaga wykazania cesji (Wyrok. S. Apel z 20/XII, 1927, 417/27, P. P. H. Nr. 2, z r. 1928).

4) Zaniechanie zawiadomienia dłużnika o przelewie wierzytelności skutkuje zwolnienie jego od odpowiedzialności przed cesjonariuszem tylko wówczas, gdy już dokonał wypłaty cedentowi (Wyr. S. Okr. w Warszawie, Wydz. Han. z 4/IX, 1928 r. 3313/28, P. P. H. z r. 1928, str. 369).

Art. 24.

Podpis własnoręczny na wekslu jest istotną przesłanką zobowiązania wekslowego, zaczem z wekslu nie może odpowiadać osoba, którą na wekslu podpisała osoba inna, choćby z jej upoważnienia (O. S. N. z 13/III, 1928, III, Rw. 508/28, P. P. H. I. 386/1928).

Art. 30.

1) Awalista, który zareczył za wystawcę wekslu, odpowiada tylko pod warunkiem, że przeciw wystawcy we właściwym czasie założono protest. (O. S. N. z 6/XII, 1927, III, Rw. 559/27, P. P. A. z r. 1928, 152).

2) Odpowiedzialność awalisty ustaje, jeżeli po umieszczeniu awalu przesunięto termin płatności wekslu bez zgody awalisty. (O. S. N. z 6/XII. 1927, R. w. 559/27, P. P. A. z r. 1928, 152).

3) Prawo wekslowe zezwala na umieszczenie poręczenia za wystawcę również i na odwrotnej stronie weksli oraz na wypełnienie tekstu poręczenia przez inną osobę, a nie przez samego poręczyciela. W razie jednak udowodnienia przez osobę, nad której podpisem na odwrotnej stronie wekslu figuruje wpisany inną ręką tekst poręczenia, że podpis ów został przez nią wystawiony in bianco, na posiadaczu wekslu spoczywa ciężar dowodu, iż podpis rzeczony miał w istocie znaczenie poręczenia, a nie indosu, lub przynajmniej, że znaczenie takie uzyskał następnie za zgodą podpisującego (O. S. N. z 1/XII, 1927, II C. 1719/26, P. S. z 1928 r. I. 195).

4) Aczkolwiek art. 30. pr. weksl. zezwala na umieszczenie poręczenia za wystawcę również i na odwrotnej stronie wekslu, oraz na wypełnienie tekstu poręczenia przez inną osobę, a nie przez samego poręczyciela, to jednak w razie udowodnienia przez pozwanego (choćby na podstawie zeznań świadka), iż podpis na odwrotnej stronie wekslu został przez niego położony in bianco, na powodzie leży ciężar dowodu, że podpis rzeczony miał w istocie znaczenie poręczenia, a nie indosu (O. S. N. z 1/XII, 1927, I, C. 1719/26, R. Pr. E. S. z r. 1928).

5) Niema przepisu, któryby stanowił, że poręczenie za zobowiązanie wekslowe, oddzielnie od tegoż dane, jest solidarne, a ponieważ solidarności

się nie domniemywa, a musi być wyraźnie zaznaczona, to nawet gdyby istniał zwyczaj solidarnej odpowiedzialności i w wypadkach poręczenia, to taki zwyczaj wobec wyraźnie pisanego prawa, nie mógłby mieć znaczenia. Poręczyciel taki przeto nie może być pociągany do sprawy, dopóki nie zostanie w drodze przepisanej ustalone, że główny dłużnik nie jest w stanie uiszczyć zobowiązania (Wyr. S. Okr. w Warszawie z 15/III, 1927, II, 3. 1203/26, P. P. H. z r. 1927, str. 221).

Art. 31.

1) Podpis na wekslu „z grzeczności” uwalnia podpisanego od odpowiedzialności tylko wtedy, jeżeli podpisujący zastrzegł, że troskę o zapłatę weksla pozostawia osobie, na której rzecz weksel podpisał, oraz wyklucza odpowiedzialność na wypadek niezapłacenia sumy wekslowej (O. S. N. z 7/III, 1928, III, Rw. 2587/27, P. S. z r. 1928, l. 384).

2) Zasada wyrażona w przepisie § 1353 u. c., że zakres poręki danej przez ręczyciela, nie może być bez jego wyraźnej zgody rozszerzony, obowiązuje również przy poręce wekslowej (O. S. N. z 6/XII, 1927, III, Rw. 559/27, Czasopismo sędziowskie z r. 1928, str. 30).

3) Przesunięcie terminu płatności, w umowie weksla ściśle określonego, stanowi niewątpliwie rozszerzenie poręki, a więc zmianę zobowiązania wekslowego (O. S. N. z 6/XII, 1927, III, Rw. 559/27, Czasopismo sędziowskie z r. 1928, str. 30).

Art. 37.

Prezentowanie weksli kuratorowi nieobecne-

go do zapłaty jest zbędne (O. S. N. z 13/VII, 1926, III, R. w. 733/26, P. P. A. z r. 1926, I, 289).

Art. 38.

Zapłata uskuteczniiona przez dłużnika wekslowego, do rąk wierzyciela, który przestać być posiadaczem weksłu, nie jest skuteczna przeciw nabywcy weksłu (O. S. N. z 22/VIII, 1928, III, R. w. 1060/28, R. Pr. E. S. z r. 1928, str. 1033).

Art. 39.

Wedle powszechnej zasady prawa wekslowego i czekowego, przyjętej również obecnie w prawie polskim, trasat jest obowiązany przy zapłacie sprawdzić jedynie kolejność indosów, lecz nie ma obowiązku badać prawdziwości podpisów indosantów i jeśli zapłaci osobie, wykazującej się nieprzerwanym szeregiem indosów, wolny jest od odpowiedzialności, chyba, że działał w zły wiarze, lub też dopuścił się ciężkiego niedbalstwa (O. S. N. z 26/II, 1925 I. C. 1072/24, P. P. H. str. 173 z r. 1926).

Art. 40.

1) Zastrzeżenie co do płatności weksłu w efektywnej walucie zagranicznej, jako odnoszące się do sumy wekslowej, winno być zamieszczone w tekście weksłu przy sumie wekslowej (O. S. N. z 30/XII, 1927, I, C. 1930/27, O. S. P. z r. 1928, Nr. 162).

2) Wyrok uwzględniający powództwo, wytoczone na podstawie weksłu, wystawionego w efektywnej walucie zagranicznej, winien opiewać

na tę walutę (O. S. N. z 20/IV, 1928, I. C. 266/28, O. S. P. I. 410/1928).

3) Ani tekst art. 40, ani motywy prawodawcze nie usprawiedliwiają mniemania, jakoby weksel, wystawiony w walucie obcej miał być płatny w walucie krajowej według kursu z dnia faktycznej zapłaty. Przepis powyższy stanowi, że zapłata winna być dokonana według kursu dnia wymagalności. Wobec tej specjalnej normy nie ma zastosowania przepis ogólny art. 1892 K. C. (O. S. N. z 3/XI, 1927, I. C. 1115/26, R. Pr. E. S. z r. 1928).

4) Weksle mogą być wystawione w złotych w złocie (W. S. Okr. w Warszawie, Wydział II. han. z 21-28/XII, 1926, Nr. II. 3. C. 1176/26, P. P. H. z r. 1927, poz. 238).

5) Ustawa wekslowa (art. 40) wcale nie wzbrania zasądzenia w dolarach należności w wekslu, opiewającego na tę walutę; stanowi jedynie „że sumę wekslową można zapłacić w walucie krajowej podług jej wartości w dniu wymagalności zapłaty“, jest to przeto kwestja wykonania wyroku, podlegająca w razie sporu rozstrzygnięciu w trybie ustanowionym dla wykonania wyroków sądowych (Wyrok S. A. w Wilnie z 19/26/V, 1928, I. Ac. 44/28, P. P. H. str. 417 z r. 1928).

6) Pod oznaczeniem „dolary amerykańskie“, należy rozumieć dolary Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, a nie dolary kanadyjskie (Wyr. Sen. V. S. A. w Poznaniu z 5/VI, 1928, 10. U. 72/28, P. P. H. z r. 1928, str. 416).

Art. 41.

Zapłata uskuteczniiona przez dłużnika wekslowego do rąk wierzyciela, który przestał być posiadaczem weksłu, nie jest skuteczna przeciw nabywcy weksłu (O. S. N. z 22/VIII, 1928, III, R. 1060/28, R. Pr. E. S. z r. 1928, str. 1034).

Art. 43.

1) Posiadacz weksłu nie może go wypełnić późniejszą datą płatności niż umówiono (O. S. N. z 25/XI, 1927, V, C. 243/27, O. S. P. z r. 1928, l. 131).

2) Odpowiedzialność weksl. awalisty, który nie wskazał za kogo ręczy, gaśnie wskutek niezłożenia protestów w czasokresie właściwym, ze względu na termin płatności, oznaczony na weksłu w czasie umieszczenia awalu (Orz. 6/XI, 1927, III, R. 559/27, Czasopismo sędz. II, poz. 10).

Art. 44.

Sama wiadomość posiadacza weksłu o adresie indosanta, nie uzasadnia obowiązku posiadacza weksla do zawiadomienia indosanta o nieprzyjęciu i proteście weksla, jeżeli indosant nie podał na weksłu czytelnego adresu (O. S. N. z 10/V, 1927, III, R. 799/27, Gł. Pr. IX, 1927).

Art. 46.

1) Podpis własnoręczny na weksłu jest istotną przesłanką zobowiązania wekslowego, zaczem z weksłu nie może odpowiadać osoba, którą na weksłu podpisała osoba inna, choćby z jej

upoważnienia (O. S. N. z 13/III, 1928, III. Rw. 308/28, P. P. H. z r. 1928, I. 386).

2) Podpis na wekslu „z grzeczności” uwalnia podpisanego od odpowiedzialności tylko wtedy, jeżeli podpisany zastrzegł, że troskę o zapłatę weksla pozostawia osobie, na której rzecz weksel podpisał, oraz wyklucza swą odpowiedzialność na wypadek niezapłacenia sumy wekslowej (O. S. N. z 7/III, 1928, III, Rw. 2587/27, P. S. z r. 1928, I. 384).

3) Zarzut podpisanego na wekslu, że nie otrzymał waluty, może uchylać odpowiedzialność tylko, gdyby dana osoba była wymówiła sobie otrzymanie waluty (O. S. N. z 7/III, 1928, III. Rw. 2587/27, P. S., I. 385/1928).

4) Osoby zobowiązane z wekslu nie są uczestnikami sporu w rozumieniu §. 11, I. 1. p. c. (O. S. N. z 21/IX, 1927, III, Rw. 1929/27, P. P. A. z r. 1928, I. 40).

Art. 47.

1) Przepisy rozporządzeń o 24%, 15% i 10%, odsetkach prawnych mają zastosowanie do wszystkich walut mających w kraju obieg, tak krajowych, jak obcych (O. S. N. z 2/IV, 1927, III, Rw. 1149/26, Gł. Pr. IX, 1927).

2) Od roszczeń wekslowych należą się odsetki zwłoki za cały czas moratorium wojennego i za czas, przez który bieg przedawnienia odsetek po myśli ustawy z 26 marca 1919 i 30 czerwca 1920 był wstrzymany (O. S. N. z 10/V, 1927, III. Rw. 1706/27, P. P. A. z r. 1928, I. 90).

Art. 52.

1) Posiadacz weksłu przekazowego traci prawo regresowe przeciw wystawcy, jeżeli weksel przedstawił przekazanemu i założył protest wekslowy z powodu niezapłaty, nie w miejscu płatności weksłu, lecz w miejscu zamieszkania przekazanego (przyjemcy), chociażby przyjemca zgodził się na spełnienie tych kroków pilności w miejscu swego zamieszkania, zamiast w miejscu płatności weksłu (O. S. N. z 27/IX, 1927, III, Rw. 307/27, P. P. A., I. 37/1928).

2) Odpowiedzialność wekslowa awalisty, który nie wskazał za kogo ręczy, gaśnie wskutek niezałożenia protestu w czasokresie właściwym ze względu na termin płatności, oznaczony na wekslu w czasie umieszczenia awalu (O. S. N. z 6/XII, 1927, III, Rw. 559/27, Czasopismo sędziowskie, str. 30 z r. 1928).

Art. 68.

W wypadku, gdy treść weksłu wskazuje tę samą osobę jako wystawcę i remitenta, okoliczność, że podpis jej jako wystawcy jest podrobiony, nie czyni weksłu nieważnym i nie pozbawia posiadacza weksla charakteru posiadacza prawnego (O. S. N. z 2/XII, 1927, V, C. 252/27, R. Pr. E. S. z r. 1928).

Art. 69.

1) Jeżeli weksel był wydany in bianco, to wpisanie do tego weksłu przez posiadacza miejsca płatności, nie stanowi zmiany tekstu, o której mówi art. 69 prawa wekslowego (O. S. N. z 11/X,

1927, I. C. 1199 z r. 1927, P. P. H. Nr. 1 z r. 1928).

2) Odpowiedzialność awalisty ustaje, jeżeli po umieszczeniu awalu przesunięto termin płatności wekslu bez zgody awalisty (O. S. N. z 6/XII. 1927, Rw. III, 559¹/27, P. P. A. I. 152 z r. 1928).

3) Okoliczność, że podpis wystawcy na wekslu jest podrobiony, nie czyni wekslu nieważnym, bo ważność wekslu ocenia się ze stanowiska art. 1 i 2 prawa wekslowego, a skoro na wekslu istnieje podpis wystawcy, choć podrobiony, to nie można go uważać za nieistniejący (O. S. N. z 2/XII, 1927, I. C. 252/27, O. S. P. VII, 79).

4) Prawo wekslowe zezwala na umieszczenie poręczenia za wystawcę również i na odwrotnej stronie wekslu oraz na wypełnienie tekstu poręczenia przez inną osobę, a nie przez samego poręczyciela. W razie jednak udowodnienia przez osobę, nad której podpisem na odwrotnej stronie wekslu figuruje wpisany inną ręką tekst poręczenia, że podpis ów został przez nią wystawiony in bianco, na posiadaczu wekslu spoczywa ciężar dowodu, iż podpis rzeczony miał w istocie znaczenie poręczenia, a nie indosu, lub przynajmniej, że znaczenie takie uzyskał następnie za zgodą podpisującego (O. S. N. z 1/XII, 1927, I. C. 1719/26, P. S. z r. 1928, I. 195).

5) Posiadacz wekslu nie może go wypełnić późniejszą datą płatności niż umówiono. Zarzut, że weksel oddany i podpisany w stanie niewypełnionym, później wypełniono niezgodnie z wolą podpisanych osób, jest dopuszczalny przeciw po-

siadaczowi w złej wierze (O. S. N. z 25/XI, 1927, V, C. 243/27, O. S. P. z r. 1928, I. 131).

6) Jeżeli wystawca podpisuje weksel wypełniony jedynie w sumę wekslową u góry cyframi wypisaną, a zresztą niewypełniony — i tak puszcza go w obieg, to nie odpowiada za sumę, na którą później weksel wypełniono (O. S. N. z 20/VI, 1928, III, Rw. 1263/28/1, P. P. A. 385 z r. 1928).

7) Aczkolwiek art. 30 pr. weksl. zezwala na umieszczenie poręczenia za wystawcę również i na odwrotnej stronie weksłu oraz na wypełnienie tekstu poręczenia przez inną osobę, a nie przez samego poręczyciela, to jednak w razie udowodnienia przez pozwanego (choćby na podstawie zeznań świadka), iż podpis na odwrotnej stronie weksłu został przez niego położony in bianco, na powodzie ciąży ciężar dowodu, że podpis rzeczony miał w istocie znaczenie poręczenia a nie indosu (O. S. N. z 1/XII, 1927 r. I. C. 1719/26, R. Pr. E. S. z r. 1928).

Art. 70.

1) Bieg przedawnienia wekslowego przeciw przyjemcy weksłu kaucyjnego, płatnego za okazaniem, rozpoczyna się wtedy, gdy przyjemca mimo wezwania nie wyrówna swego rachunku, zaś przeciw wystawcy takiego weksłu trasowanego od dnia protestu (O. S. N. z 25/V, 1928, III, Rw. 863/28, O. S. P. I. 377/1928).

2) Jeżeli powód w skardze wekslowej podał także cywilno-prawny tytuł zobowiązania, Sąd powinien rozpatrzyć skargę na podstawie cywil-

no-prawnego tytułu w skardze podanego, choć zobowiązanie wekslowe przeciw pozwanemu zgłosiło z przedawnienia (O. S. N. z 14/IX, 1927, III, Rw. 1705/26, P. P. A. 49 z r. 1927).

3) Przedawnienie, którego warunki zaszły po wniesieniu zarzutów wekslowych, może być zarzucone w toku sporu, choć go w zarzutach nie podniesiono (O. S. N. z 16/XI, 1926, III, Rw. 1967/26, P. P. A. I. 123 z r. 1927).

Art. 74.

1) Moratorium zawiera bieg przedawnienia weksla, lecz nie przerywa go, takie zawieszenie jest dopuszczalne i skuteczne mimo przepisu art. 74 nowej ustawy wekslowej (O. S. N. z 5/I, 1927, III, Rw. 1350/26, O. S. P. z r. 1927, I. 171).

2) Przepis §. 7. rozporządzenia z dnia 14/XII. 1916 (Dz. Pr. Rzeszy str. 1363) o nadzorze sądowym celem uniknięcia upadłości, stanowiącej o wstrzymaniu biegu przedawnienia, nie ma zastosowania w sprawach wekslowych (Uchwała S. Apel. w Poznaniu z 17/I, 1928, W. 90/27, P. P. H. z r. 1928 I. 353).

Art. 75.

Roszczenia z powodu wzbogacenia, oparte na art. 75, prawa wekslowego, nie jest roszczeniem wekslowym (O. S. N. z 7/VI, 1927, III, Rw. 237/27, Przegl. Sąd. z r. 1928, I. 27).

Art. 80.

Do zagadnień z zakresu międzynarodowego prawa wekslowego, nieroztrzygniętych w art. 80-83 polsk. ust. weksl. stosują się przepisy o ko-

lizji ustaw według prawa prywatnego (§§. 35-37 u. c.) Przedawnienie roszczeń wekslowych ocenia się według ustawy, obowiązującej w miejscu wystawienia weksla (O. S. N. z 14/IX, 1926, III, Rw. 38/26, Gł. Pr. III, 1928).

Art. 81.

Miejsce wystawienia wekslu (zagranicznego), rozstrzyga o tem, jakie prawo wekslowe stosowane ma być (O. S. N. z 20/VI, 1928, III, Rw. 1263/28/1, P. P. A., I. 386/1928).

Art. 82.

Przedawnienie roszczeń wekslowych ocenia się wedle ustawy, obowiązującej w miejscu przedawnienia weksla (O. S. N. z 14/IX, 1926, III, Rw. 38/26, Gł. Pr. III, 1928).

Art. 86.

Posiadacz wekslu przekazowego traci prawo regresowe przeciw wystawcy, jeżeli weksel przedstawił przekazanemu i założył protest wekslowy z powodu niezapłaty nie w miejscu płatności wekslu, lecz w miejscu zamieszkania przekazanego (przyjemcy), chociażby przyjemca zgodził się na spełnienie tych kroków pilności w miejscu swego zamieszkania, zamiast w miejscu płatności wekslu (O. S. N. z 27/IX, 1927, III, Rw. 307/27, P. P. A. I. 37/1928).

Art. 90.

Organ urzędowy, przedstawiający do zapłaty weksel który już poprzednio prywatnie, lecz

bezsukutecznie był do zapłaty przedstawiony, ma obowiązek, gdy dłużnik sumę wekslową płaci, domagać się także zapłacenia, przypadających mu za czynność urzędową należytości (za inkaso) i w razie odmówienia zapłaty tych należytości, może z powodu ich niezapłacenia założyć protest wekslowy (Opinia pełnego zespołu wszystkich Izb. S. N. z 8/V, 1926 N. Z. O. 5/25, P. P. A. I. 226 z r. 1927).

Art. 92.

Przy dokonywaniu czynności zachowawczych notariusz może się posługiwać pomocnikami, jednakże protest musi sam podpisać (1. VI. 28, 338/27, R. Pr. E. S. z r. 1928, str. 1039).

Art. 99.

1) Dokument, w którym brak jest nazwiska osoby, na której rzecz lub na której zlecenie ma być czynność dokonana nie jest nie jest wekslem i nie może być podstawą wydania wekslowego nakazu zapłaty (O. S. N. z 25/V, 1928, III, R. w. 941, O. S. P. z r. 1928, Nr. 378).

2) Weksel jest wekslem własnym, chociaż zawiera nad podpisem wystawcy słowo „przyjmuję“, jeżeli z całej treści jego jest widoczne, że wystawca do osobistej zapłaty się zobowiązał (O. S. N. z 14/VI, 1927, III, R. w. 2324/26, P. P. A. I. 316 z r. 1927).

Art. 100.

1) Wypełnienie weksla niezgodnie z umową nie czyni weksłu nieważnym (O. S. N. z 30/XII,

1927, V. C. 280/27, R. Pr. E. S. z r. 1928, str. 460).

2) Nietylko wystawca, lecz również żyrant, który podpisał weksel niewypełniony, odpowiada wekslowo (O. S. N. z 30/XII, 1927, V. C. 280/27, R. Pr. E. S. z r. 1928, str. 460).

3) Zobowiązany wekslowo nie może korzystać z zarzutu, iż weksel wypełniono niezgodnie z jego wolą, gdy posiadacz weksłu jest w dobrej wierze i gdy weksel przeszedł na niego po wypełnieniu (O. S. N. z 30/XII, 1927, C. 280/27, R. Pr. E. S. z r. 1928, str. 460).

4) Wypełnienie weksli in bianco przez wierzyciela bez udziału dłużnika, samo przez się nie wyłącza mocy obow. tych weksli między stronami, o ile sposób wypełnienia nie był sprzeczny z umową (O. S. N. z 24/II, 1928, I. C. 273/27, Gaz. sąd. 56, str. 361).

5) Patrz orzeczenie 4. do art. 2.

6) Patrz orzeczenie 19. do art. 2.

Art. 101.

Przepisy art. 19., 101. rozp. weksl., nadające indosom, dokonany po terminie płatności weksła i po upływie terminu do założenia protestu jedynie charakter cesji pryw.-prawnej, odnoszą się tylko do indosów, dokonanych po tym terminie, nie odbierają jednak dawniejszym wierzycielom wekslowym praw dawniej w dobrej wierze na zasadach prawa weksl. nabytych. Więc osoba pozwana wekslowo nie może przedstawić powodowi, który weksel nabył w dobrej wierze, faktu uprzedniej zapłaty, uskutecznionej do rąk osoby, od której powód w drodze żyra weksel

nabył (O. S. N. z 4/X, 1927, III, Rw. 1331/27, P. S. 1928, l. 26).

Art. 105.

1) Działaniu prawa wekslowego ulegają zobowiązania wekslowe zawarte po dniu wejścia w życie tego prawa, czyli po 1/I, 1925 (art. 104), wyrzeczona zaś w nowem prawie utratę mocy odnośnych ustaw wekslowych (art. 105), rozumieć należy w ten sposób, iż utrata ta nie dotyczy skutków prawnych zobowiązań wekslowych, zaciągniętych przed 1/I, 1925, a po tej dacie płatnych i poszukiwanych. (O. S. N. z 10/XI, I. C. 1216/27, P. S. l. 391/1928).

2) Ważność weksli wystawionych na Kresach Wschodnich po 1. stycznia 1925, ulega ocenie według nowej polskiej ustawy z 14/XI, 1924, natomiast ważność weksli wystawionych i płatnych poprzednio oraz skutki prawne, wynikające z tych weksli, o ile chodzi o czas przed wejściem w życie tej nowej ustawy, winny być ocenione według ustawy rosyjskiej z 1902 r. (O. S. N. z 24/V, 1927, I. C. 460/26, P. P. H. Nr. 1. z r. 1928).

3) Przepisy polskiej ustawy wekslowej stosują się do spraw dawniej zawisłych, a podjętych po wejściu w życie polskiej ustawy wekslowej (O. S. N. z 16/XI, 1926, III, Rw. 1967/26, P. P. A. l. 123 r. 1927).

PRAWO CZEKOWE.

Art. 12.

Jeżeli A. umieścił na czeku indos in bianco i przeniósł następnie czek bez wypełnienia indosu in bianco i bez indosowania na B, poczem B dał czek osobie C, to C nabył w myśl art 12 c) prawa czekow. wszystkie prawa z czeku, a to z mocy indosu in bianco i przeniesienia czeku na B i C, nabywa czek nie jako cesjonariusz w drodze prawa cywilnego, lecz z mocy indosu in bianco i następnego oddania tego czeku przez indosanta B., tak że przezwanemu B po myśli art. 30. nie przysługują wobec C zarzuty ex persona B. (O. S. N. z 11/I, 1928, III. Rw. 79/27, P. S. poz. 392 z r. 1928).

Art. 13.

Wedle powszechnej zasady prawa wekslowego i czekowego, przyjętej również obecnie w pr. polskiem, trasat obowiązany jest przy zapłacie sprawdzić jedynie kolejność indosów, lecz nie ma obowiązku badać prawdziwości podpisów indosantów i jeśli zapłaci osobie, wykazującej się nieprzerwanym szeregiem indosów, wolny jest od odpowiedzialności, chyba, że działał w złej wierze, lub też dopuścił się ciężkiego niedbalstwa. (O. S. N. z 26/II, 1925, I. C. 1072/24, P. P. H. str. 173 z r. 1926).

Art. 19.

1) Adresat czeku, który wypłacił sumę czekową uprawnionemu mimo, że jeden z podpisów

na czeku był sfalszowany, nie ma prawa żądania zwrotu wypłaconej sumy przez indosanta, jeśli temu sfalszowanie podpisu nie było wiadome. (O. S. N. z 8/X, 1924, III, Rw. 1336/23, P. P. A. poz. 245 z r. 1925).

Art. 35.

Przepisy rozporządzeń o 24⁰/₀, 15⁰/₀ i 10⁰/₀ odsetkach prawnych mają zastosowanie do wszystkich walut, mających w kraju obieg, tak krajowych jak obcych (O. S. N. z 2/IV, 1927, III, Rw. 1149/26, Gł. Pr. IX, 1927).

Art. 36.

Zob. art. 35.

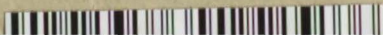
Art. 51.

Do orzekania w sprawach o przestępstwo, przewidziane w art. 51, pr. czek., właściwymi są sądy grodzkie. Przestępstwo to jest na obszarze mocy obowiązującej ust. kar. z 27/V, 1852, D. U. P. Nr. 117 przekroczeniem (Ust. z 22/IV, 1926, Nr. 44, D. U. R. P.).

Art. 54.

Czeki amerykańskie t. zw. „podróżne“ (travellercheck) nie są czekami w rozumieniu ustawy czekowej. W razie niehonorowania takiego czeku, posiadacz ma prawo do ewikcji przeciw temu, od kogo czek nabył (O. S. N. z 9/II, 1926, III, Rw. 2294/25, P. P. A. I. 114, z r. 1926).

KONIEC.

NAKŁAD

WPS-5.359

Dr. A. M A K S Y M I

WE LWOWIE, UL. BATOŁOŚCI 2. 11.

POLSKA PROCEDURA KARNA.

E. WIELICZKOWSKI: Ustawa hipoteczna.

Ustawa karna dla b. zaboru austr. wyd. V.

Ustawa wekslowa i czekowa.

F. KONIECZNY: Ustawa cywilna austriacka wyd. III.

Dr. A. LANIEWSKI: Dekret prasowy z komentarzem.

Dr. A. LANIEWSKI: Patent niesporny i ust. dodatkowe.

Dr. A. LANIEWSKI: Ustawa konkurs., ugodowa i zaczepna.

Dr. A. LANIEWSKI: Ustawy karne dodatkowe (1918—1929)

Przyjaciel adwokata (Zbiór czasokresów i taryf).

Dr. J. REINHOLD: Ustawa austr. o pomocy

Polska ustawa budowlana.

Polska ustawa łowiecka.

Dr. J. GOTTESMAN i D. M. RAPPAPO

kucyjne i konkursowe (dla adwokat

Dr. J. GOTTESMAN i Dr. A. WIEDER: Ustawa o ochronie lokatorów z orzeczeniami. Wyd. II. rozszerzone.

Ustawa o ustroju sądów powszechnych.

B. LUKOMSKI: Służba śledcza i taktyka kryminalna.

CLAUDE FARRERE: Bitwa pod Cuszimą.

H. ZBIERZCHOWSKI: Stepowa panienka.

H. ZBIERZCHOWSKI: W paryskim wirze, powieść.

CONAN DOYLE: Gdy Sherlock Holmes wrócił z Lhasy...

E. AMICIS: Serce.

D. MEREŻKOWSKI: Julian Apostata.

J. VERNE: Wśród dzikich plemion Buchary (2 tomy).

Zb. ZATURSKI: Słownik wyrazów obcych.

Ł. KONCEWICZ: Słownik łacińsko-polski.

Dr. A. BEREZOWSKI: Czy chcesz być sprawiedliwie opodatkowanym? Cz. I. pod. przemysłowy. Cz. II. podatek dochodowy. Cz. III. Należytości.

**Wyłączne zastępstwo firm K. GRAESER i H. MANZ
w Wiedniu.**